

To dar nebuvo!

TOMAS DIRGĖLA

Domas ir Tomas

Vasaros atostogų byla

ŠEŠTA KNYGA

TYTO ALBA

NUO

8

IKI

12

METŲ

TOMAS DIRGĖLA

Domas ir Tomas

Vasaros atostogų byla

ŠEŠTA KNYGA

Iliustravo Rytis Daukantas

VILNIUS 2020

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: perduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn.

Draudžiama ši kūrinių, esančių bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgaminti, viešai skelbti ar padaryti visiems prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose.

© Tomas Dirgėla, 2020

© Rytis Daukantas, iliustracijos, 2020

© „Tyto alba“, 2020

ISBN 978-609-466-490-8

Turinys

Banko apiplėšimas.....	9
Vagis vogtoje mašinoje.....	18
Miliausioji kaimynė Zosė	24
Maaaaam!	31
Gytė vs blogiukai. Pirma dalis	38
Policija gauda senelio roverį	45
Pakeliui į Palangą.....	51
Penki kambariai penkiolikai žmonių.....	59
Labai trumpas skyrius	66
Meilė iš antro žvilgsnio	67
Priverstinė nakvynė kopose	74
Įtartinas tipas ir maišas šlamančiųjų.....	80
Domas tikrina žirgynus.....	88
Keistuolis kopose	94
Domas nori apiplėšti banką (iš tikrųjų visai nenori)	99

Pakištas krepšys!.....	105
Paplūdimio vagišius pradeda veikti	111
Bylos narpliojimas prasideda	118
Priešdvidešimtas skyrius.....	125
Meras paprašo pagalbos.....	131
Dvidešimt pirmas skyrius	138
Tomą užpuola maži gyviai.....	143
Ponas Regina Petrauskienė	150
Būsimos pasalos planas	157
Čia tai nesąmonė!	163
Gytė vs blogiukai. Antra dalis.....	170
Pajūrio plėšikas imasi darbo.....	176
Ketvirtas skyrius nuo galo	182
Folksvageno keleivis išgelbėja Kazio mamą	186
Pabaiga.....	189
Kas buvo vėliau.....	192

1.

BANKO APIPLĖŠIMAS

– Gal galite pasakyti savo vardą ir pavardę? – ma-loniai paprašė prie langelio sėdinti moteris pilku kostiumėliu.

– Čia apiplėšimas, – palenkęs galvą prie pat lan-gelio sušnibždėjo vyriškis.

Moteris minutėlę nukreipė akis į kompiuterio ekraną.

– Hm... – vėl atsisuko į klientą. – Pono tokiu var-du ir pavarde mūsų klientų sistemoje nėra. Gal ne-tyčia sumaišėte bankus?

– Apie ką čia kalbate? – ir vėl pasilenkęs sušnabždėjo vyriškis, nors toks bankininkės klausimas jį kiek sunervino.

– Mūsų banko sistema neranda kliento, vardu Čia ir pavarde Apiplėšimas, – draugiškai nusišypsojo moteris.

– Čia ne vardas ir pavardė, – sukandęs dantis ir vos tvardydamasis, kad įsiutęs neimtų šaukti, tyliai ištare banko lankytojas.

– Oi, koks šmaikštuolis, – nusijuokė banko darbuotoja. – Tai pasakykite savo vardą ir pavardę, nes kitaip negalėsiu jums suteikti jokių paslaugų.

– Man jokių paslaugų ir nereikia, po galais! Aš atėjau jūsų apiplėšti!

Po šių žodžių visi žmonės banke atsisuko į vyriškį.

– Tai štai kodėl jis rankose laiko kulkosvaidį! – sau per kaktą delnu plekštelėjo banko apsauginis, juokdamasis iš savęs.

– Ir dar ta jūsų kaukė! – nusijuokė už plėšiko eilėje laukianti moteriškė. – Aš ir galvoju, koks čia keistuolis dabar priešais mane stovi!

– Ir tas gražus maišas jūsų rankoje, ant kurio nupiešti dolerio simboliai! – sušuko prie kito langelio reikalus tvarkantis vyras.

– Iš tikrųjų tai čia paprastas medžiaginis maišas, – komplimentą išgirdęs nurado plėšikas. – Tiesiog nusipirkau žalią žymeklį, skirtą piešti ant medžiagos... Tie dolerio simboliai – mano darbas.

– Neblogai sumanyta, – linktelėjo dar kita moteris.

– Buvau radęs panašų pirkti, – toliau tęsė plėšikas, – bet pagalvojau, kam mokėti keturis kartus daugiau, jei galiu pats tokį pasidaryti.

Žmonės aplink ėmė pritariamai linksėti.

– Ir gera padariet, – ištarė pagyvenusi moteriškė. – Daba visks tep pabrangę yr, ka net... – Bet, nespėjusi baigti sakinio, iš rankinės išsitraukė skambantį naujausio modelio išlankstomą išmanųjį telefoną: – Aliuo? Paskambysiu paskiau, daba apiplėšims vykst...

– O kaukę irgi pats pasisiuvot? – pasidomėjo kita moteris.

– Ne, kaukę pirkau. Iš manęs siuvėjas prastas, – trūktelėjo pečiais plėšikas ir, tarsi ką prisiminęs, atsisuko į banko darbuotoją anapus langelio. – Na, dar sykį kartoju – tai apiplėšimas. Atiduokite piniigus. Ir greičiau!

– Oi, pone, – atsiduso bankininkė. – Jeigu viskas būtų taip paprasta, tai žmonės nieko nedirbtų, o tik apiplėšinėtų bankus...

Plėšikas iškėlė viršun savo kulkosvaidį.

– Jums to neužtenka? Reikia dar ko nors, a?

– Reikia, – porą kartų linktelėjo moteriškė ir pro langelį padavė keletą popieriaus lapų ir rašiklį.

– Kas čia, po galais? – nieko nesuprato plėšikas.

– Plėšiko anketa, – atsakė bankininkė. – Jeigu neužpildysite, negalėsime jums atiduoti savo pinigų.

– Kas per... – kaukėtas vyriškis su ginklu vienoje rankoje ir dolerio simboliais išpaišytu krepšiu kitoje kaip reikiant įsiuto, o tada ėmė garsiai skaityti: – Kodėl apiplėšimui pasirinkote būtent mūsų banką? Ar rekomenduotumėte jį savo draugams plėšikams? Ar pavogtus pinigus vėliau planuojate laikyti mūsų banko saugykloje? Ką manote apie mūsų aptarnavimo kokybę?

– Deja, bet tokios banko taisyklės, – paaiškino moteris.

– Na ir beprotybė! – sušuko pagyvenusi moteriškė. – Net banko apiplėšti nebegalima kažkokių popierių neužpildžius!

– Leiskite jam pasiimti pinigus, ir tiek! – sušuko toliau stovintis vyriškis.

– Gal žmogus skuba kažkur, nori apsisukti kuo greičiau, o jūs... – ėmė murmėti dar kita moteris.

– Prašau ramybės! – sušuko banko apsauginis. –

Nekelkite bereikalingo chaoso. Taisyklės yra taisyklės, ir jos galioja visiems!

Plėšikas atsiduso. Ant grindų šalia savęs pasistatęs kulkosvaidį, jis čiupo rašiklį ir ėmė pildyti popierius. Po kelių minučių juos įkišo atgal pro langelį.

– Dabar jau viskas?

– Taip, – maloniai šyptelėjo bankininkė. – Duokite man savo krepšį, nueisiu į saugyklą ir sudėsiu pinigus.

Dar po kelių minučių plėšikas kulniavo išėjimo link, sunkiai vilkdamas ginklą ir pinigų prigrūstą krepšį.

– Tik elkitės protingai ir neišleiskite visko per vieną dieną! – pagrūmojo pirštu pagyvenusi moteriskė.

– Arba rinkitės mūsų banko siūlomą taupymo programą! – sušuko prie langelio sėdinti bankininkė, o plėšikas visiems linktelėjo ir dingo už banko durų.

– Gal bėkite paskui jį? – nedrąsiai pasiūlė vienas vyriškis apsauginiui.

– Gal man dabar pietų pertrauka? – piktai atšovė šis ir iš kišenės išsitraukė į maistinę plėvelę suvyniotą sumuštinį.

2.

VAGIS VOGTOJE MAŠINOJE

Nedidukas folksvagenas riedėjo greitkelio nakties tamsoje. Vairuotojo sėdynėje sėdintis vyriškis stipriai laikė vairą, o keleivio vietoje gulėjo krepšys.

– O, taip, – ėmė kalbėti pats su savimi, – tau pavyko! Dabar tu galėsi padėti...

– Man?

Išgirdęs balsą nuo galinės sėdynės, vairuotojas taip nustebo, jog folksvagenas ėmė blaškytis po abiejų eismo juostas, kol galiausiai sustojo šalikelėje.

– Kas tu toks, po galais? – sušuko atsisukęs vairuotojas.

– Geriau pasakyk, kas tu toks! – nuo galinės sėdynės atkirto nedidelio ūgio ūsuotas vyrukas.

– Kaip tu čia atsiradai?

– Kaip ir tu – įsilaužiau! Tik prieš nuvarydamas šią senieną, priguliau pailsėti ir užsnūdau...

– Viskas aišku. O dabar – lipk lauk ir eik savo ke-
liais, – ramiai ištarė vairuotojas.

Ūsuotojo žvilgsnis užkliuvo už krepšio, pro ku-
rio viršų lindo lauk įvairiausio nominalo euro ku-
piūros.

– O, brolyti, – nusijuokė jis. – Neblogai pasidar-
bavai!

– Duosiu kelis šimtus ir lipk iš mašinos, – sumur-
mėjo vairuotojas.

– Taip lengvai neišsisuksi, – įtariai šyptelėjo
ūsuotas vyrukas. – Siūlau dalintis per pusę.

Vagišius, kuriam dabar priklausė šis maišas pini-
gų, ėmė garsiai juoktis.

– Dink, kol dar prašau geruoju, nes kitaip...

Bet vairuotojas nutilo. Per galinį veidrodėlį jis
pamatė už folksvageno sustojantį policijos automo-
bilį. Ant stogo įtaisyti begarsiai švyturėliai mirgėjo
tamsoje.

– Įkliuvai, brolyti, – sukikeno vyrukas nuo galinės sėdynės. – Pusė man, ir padėsiu tau išsisukti.

– Pasvajok, – atšovė plėšikas per veidrodėlį stebėdamas, kaip išlipęs pareigūnas lėtai artėja prie vairuotojo durelių.

– Kaip nori. Belangėje sėdėsi ilgai ir nuobodžiai... – atsiduso ūsuotasis ir patogiai atsirėmė į galinės sėdynės atlošą.

– Gerai jau. Pusė tavo, – pro sukąstus dantis iškošė banko plėšikas, o po akimirkos išgirdo beldimą į langą.

Spustelėjo mygtuką ir stiklas nusileido.

– Labas vakaras, – linktelėjo pareigūnas.

– Sveiki, – nusišypsojo vairuotojas.

– Prašyčiau vairuoto... Ei, – pastebėjęs krepšį su pro viršų lauk lندانčiais pinigais suglumo policininkas. – O kas gi ten?

– Na...

– Prašau skubiai lipti iš mašinos!

– Jis mano vairuotojas, – pasigirdo balsas nuo galinės sėdynės ir policininkas atsisukęs pamatė tik juodą siluetą.

– O kieno tie pinigai?

– O kieno tie pinigai, – pakartojo ūsuotasis nuo galinės sėdynės.

– Nekartokite mano žodžių ir atsakykite į klausimą! – sušuko policininkas.

– Nekartokite mano žodžių ir atsakykite į klausimą, – ramiai pakartojo balsas nuo galinės sėdynės.

– Tai jūs kartojate! – įpyko pareigūnas.

– Tai jūs kartojate!

– Jūs!

– Jūs, – ramiai pakartojo ūsuotasis.

– Jūs! – policininkas nenusileido.

– Dabar aš jus paleisiu ir nueisiu į savo automobilį, – ramiai ištarė nedidukas vyrukas.

– Dabar aš jus paleisiu ir nueisiu į savo automobilį, – tą patį pasakė pareigūnas.

– Gero kelio.

– Gero kelio, – ištarė policininkas ir nuėjo.

Vairuotojas sėdėjo nusteбęs ir, vos policininkui nuėjus, pasisuko į ūsuotąjį.

– Ką tu čia padarei? Kas čia įvyko?

– Hipnozė, ar kaip ten ji, – numojo ranka vyrukas, nė kiek nesureikšmindamas to, kas ką tik įvyko.

Policijos automobilis už jų pajudėjo ir nuvažiavo savo keliais.

– Sėsk į priekį, – pasiūlė vairuotojas, nuo sėdynės pakeldamas sunkų krepšį ir padėdamas į galą.

Folksvagenas pajudėjo.

– Kazys Plėšikauskas, – ištiesė dešinę vairuotojas šalia sėdinčiam naujam bičiuliui.

Šis taip pat atkišo savąją.

– Mikas Sukčiuvinskas.

TOMAS DIRGĖLA – vienas populiariausių lietuvių vaikų rašytojų, geriausiai jauniems skaitytojams žinomas kaip detektyvinės serijos „Domas ir Tomas“ autorius. Rašytoją vaikai atpažįsta net gatvėje ir būtinai pasidomi būsimomis knygomis ar paprašo bendros nuotraukos! Savo gausiam skaitytojų būriui Tomas Dirgėla dovanoja jau šešioliktą knygą.

Ramios Domo ir Tomo atostogos netikėtai virsta tikru detektyvu, kai pro šalį praeina įtartinas vyrukas su pilnu krepšiu pinigų. Netrukus Domas ir Upės senelis apkaltinami banko apiplėšimu, nes visi įkalčiai – prieš juos! Ar pavyks Tomui ir Upei išgelbėti draugą ir senelį nuo cypės? O ar gali vagišius turėti didelę širdį?

Koks sutapimas – apie visa tai rašoma kaip tik šioje knygoje, kurią dabar laikai rankose! Atsiversk ir susipažink su hipnotizuojančiu plėšiku, tikra karatė meistre, dresuotomis skruzdėlėmis ir kitais personažais!

Būk budrus net per atostogas!

Pirkite internetu
www.tytoalba.lt

NUO

8

IKI

12

METŲ